

**PAŽYMA DĖL SKUNDO
PRIEŠ KULTŪROS PAVELDO DEPARTAMENTĄ PRIE KULTŪROS MINISTERIJOS**

2012-01-18 Nr.4D-2011/1-1343
Vilnius

I. SKUNDO ESMĖ

Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius gavo X ir Y (arba toliau – pareiškėjos) skundą dėl pareigūnų galimo biurokratizmo ir (ar) piktnaudžiavimo.

Skunde nurodoma, kad <...> 1994-11-28 *Kaišiadorių valdybos sprendimu Nr. 1705 buvo atkurtos nuosavybės teisės į turėtą žemę M kaime, sklypo ribos pažymėtos kadastro žemėlapyje, VĮ Registrų centro Vilniaus filiale 2005-08-23. Žemės sklypo plane nurodomas adresas M kaimas, o ne KM Senovės gyvenvietė.* Apie šią gyvenvietę pareiškėjos sužinojo tik 2011-03-28, kai Kultūros paveldo departamento nurodymu Vilniaus teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros skyriaus Statybos valstybinės priežiūros poskyrio Elektrėnų padalinio vyriausiasis specialistas Antanas Rusčiauskas liepė statybininko vagonėlį nuimti nuo „saugomo paveldo – žemės sklypo“ (šių ir kitų citatų kalba netaisyta).

Pareiškėjos kategoriškai nesutinka su nauju kaimo pavadinimu dėl 1995 metais, kaip teigia, *tariamai* atliktų žvalgybos darbų, dėl *tariamai* jų privačioje žemėje rastų radinių ir t. t.

II. TYRIMAS IR IŠVADOS

Skundo tyrimo metu, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 ir 20 straipsnių nuostatomis, Seimo kontrolierius Romas Valentukevičius kreipėsi į Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos direktorę Dianą Varnaitę, VĮ Registrų centro direktorių Kęstutį Sabaliauską, Valstybinės kultūros paveldo komisijos pirmininkę Gražiną Drėmaitę, prašydamas pateikti teisės aktais pagrįstus paaiškinimus dėl skunde išdėstytų aplinkybių bei turinčių reikšmės tyrimui dokumentų patvirtintas kopijas.

Vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 12 straipsnio nuostatomis, Seimo kontrolieriai tiria pareiškėjų skundus dėl pareigūnų piktnaudžiavimo, biurokratizmo ar kitaip pažeidžiamų žmogaus teisių ir laisvių viešojo administravimo srityje.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 15 straipsnio nuostatomis, skundams paduoti nustatomas vienerių metų terminas nuo skundžiamų veiksmų padarymo ar skundžiamo sprendimo priėmimo. Skundai, paduoti praėjus šiam terminui, netiriami.

Dėl Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos pareigūnų veiksmų

1. Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos (toliau – Departamentas) direktorė Diana Varnaitė 2011-02 raštu Seimo kontrolierių informavo, kad Departamentas neturi informacijos nei apie M kaimo (Elektrėnų sav.) pavadinimo keitimą, nei apie M kaimo užimamą plotą.

Valstybės saugomo kultūros paveldo objekto KM senovės gyvenvietės [unikalus Kultūros vertybių registro (toliau – Registras) kodas 22105, buvęs kodas A58] teritorijos plotas yra 6600 kvadratinė metrų. Į šio kultūros paveldo objekto teritoriją patenka du privatūs žemės sklypai. Apsaugos zona nenustatyta.

KM senovės gyvenvietės teritorijos ribų planas 1995-12-20 buvo patvirtintas Kultūros paveldo centro direktoriaus V. Karčiausko, o Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento direktoriaus 1996-10-28 įsakymu Nr. 120 „Dėl objektų įrašymo į registrą“ KM senovės gyvenvietė buvo įrašyta į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių

registrą (kodu A58). KM senovės gyvenvietė buvo įrašyta į Registrą Kultūros paveldo centro teikimu, tai nurodyta Departamento direktoriaus 1996-10-28 įsakymo Nr. 120 preambulėje. Įrašymo į Registrą teisinis pagrindas buvo Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo 9 str. ir 3 str. 2 d. Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas neįpareigojo Departamento, prieš priimant sprendimą dėl objektų įrašymo į Registrą, gauti šio objekto teritorijoje esančių žemės sklypų savininkų sutikimą.

Informuota, kad kultūros paveldo objekto teritorijoje šiuo metu esančių privačių žemės sklypų kadastriniai matavimai buvo atlikti ir kadastro duomenys buvo nustatyti tik 1998-03-25, t. y. praėjus daugiau kaip 2 metams po šio objekto įrašymo į Registrą.

Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo pakeitimo įstatymo 3 str. 2 d. nustatyta, kad nekilnojamosios kultūros vertybės, kurios buvo registruotos Kultūros vertybių registre iki šio įstatymo įsigaliojimo, kultūros ministro sprendimu gali būti pripažintos saugomomis nuo jų įregistravimo dienos. Vadovaujantis šia nuostata, kultūros ministras 2005-04-29 įsakymo Nr. IV-190 „Dėl nekilnojamųjų kultūros vertybių pripažinimo saugomomis“ 1.1 p. KM senovės gyvenvietę pripažino valstybės saugoma nekilnojamąja kultūros vertybe (kodu A58) bei nustatė apsaugos tikslą – saugoti moksliniam pažinimui. Apsaugos sutarčių dėl šio objekto apsaugos nėra sudaryta.

Departamentas Nekilnojamojo turto registro tvarkytojui 2011-08-03 pateikė pranešimą Nr. 08-04 apie nekilnojamojo daikto buvimą nekilnojamųjų kultūros vertybių teritorijoje arba jų apsaugos zonoje.

KM senovės gyvenvietės įrašymo į Registrą metu galiojusios Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo redakcijos 3 str. 2 dalyje buvo nustatyta prezumpcija, kad visos KM senovės gyvenamosios vietos turi kultūrinę vertę bei visuomeninę reikšmę ir registruojamos kaip nekilnojamosios kultūros vertybės.

Kaišiadorių rajono archeologinių objektų žvalgymas buvo įtrauktas į 1995 m. Kultūros paveldo centro apskaitos ir tyrimų programą ir 1995-04-03 tarp Lietuvos kultūros paveldo mokslinio centro ir vykdytojo archeologo dr. A. Girininko buvo sudaryta rangos sutartis, pagal kurią ir buvo atlikti archeologiniai tyrimai. Rangos sutartis saugoma Kultūros paveldo centre. 1995 m. leidimą tyrimams Nr. 72 išdavė Lietuvos istorijos institutas, todėl tik leidimą išdavusi mokslo įstaiga gali paaiškinti šio leidimo išdavimo aplinkybes. Departamento rašte nurodyta: „Manome, kad leidimo išdavimo procedūros neįtakoja atliktų mokslinių archeologinių tyrimų rezultatų. Atsižvelgiant į tai, kad 1995 m. archeologinius tyrimus atlikęs dr. A. Girininkas buvo ne Departamento, bet Kultūros paveldo centro darbuotojas, Departamentas informacijos apie kitas tyrimų atlikimo aplinkybes privačiuose sklypuose neturi.“

A. Girininko parengta Žvalgomosios archeologinės ekspedicijos Kaišiadorių r. 1995 m. ataskaita, KM senovės gyvenvietės 1996 m. pagrindinis dosjė, ekspedicijos dokumentai saugomi Kultūros paveldo centre. Aptiktos vertybės ir jų kiekiai nurodyti minėtoje archeologinių tyrimų ataskaitoje.

Departamento turimomis žiniomis, 1995 m. ekspedicijos vadovu buvo A. Girininkas, dalyvavo Kaišiadorių Etnokultūrinio centro istorikas O. Lukoševičius, darbininkais dirbo Vilniaus ir Kaišiadorių mokyklų moksleiviai, paramą teikė Kalvių, Kietaviškių mokyklų vadovai ir kraštotyrininkai.

Kultūros vertybės KM senovės gyvenvietės pagrindiniame dosjė, kurį 1996 m. parengė Kultūros paveldo centras, ekspertai Vilniaus universiteto Istorijos fakulteto Archeologijos katedros mokslo asistentas Audrius Astrauskas, Vilniaus universiteto Istorijos fakulteto Archeologijos katedros vedėjas prof. Mykolas Michelbertas, Kultūros paveldo centro Archeologijos sektoriaus vedėjas dr. Algirdas Girininkas raštu patvirtino, kad KM senovės gyvenvietė turi archeologinę vertę.

Habilituotas daktaras, Istorijos instituto Archeologijos skyriaus vedėjas A. Girininkas radinius nuolatiniam saugojimui 2004-04-29 atidavė į Vytauto Didžiojo karo muziejų.

2. Lietuvos Respublikos valstybinės kultūros paveldo komisijos pirmininkė Gražina Drėmaitė 2011-11-08 raštu Seimo kontrolierių informavo: *KM senovės gyvenvietė* yra vadinamas archeologijos objektas, o ne dabar ten esanti gyvenamoji vietovė. Pagal Nekilnojamojo turto registro duomenis pareiškėjų turimi sklypai yra M kaime. Oficialiame adresų registre „M“ gyvenama vietovė pažymėta kaip anksčiau buvusi, tačiau šiuo metu nebesanti vietovė. Dabar į šiaurę nuo Vilniaus–Kauno plento yra LM ir į pietus nuo plento KM kaimai, šie du kaimai tokius

pavadinimus jau turėjo prieš atkuriant nepriklausomybę.“

Paašškinta, kad sprendžiant pagal archeologijos objekto KM senovės gyvenvietės teritorijos ribų planą (1995-06-09 kartografavo Valstybinis žemėtvarkos institutas), tuo metu objekto teritorija buvo „ūk. Z žemėje“. „Ar turėjo kokių nors pretenzijų nurodytasis savininkas dėl 1995 metais vykdytų archeologinių tyrimų ir dėl šio objekto įrašymo į Kultūros vertybių registrą 1996 metais, duomenų neturime. Departamento įsakymas dėl aptariamo objekto įrašymo į Kultūros vertybių registrą buvo skelbtas „Valstybės žiniuose“ 1996-11-1 5, Nr. 110-2523.“

Pagal įrašymo į Registrą metu galiojusią Saugomų teritorijų įstatymo redakciją (aktuali nuo 1995-07-04 iki 2000-06-26) savininko sutikimas nebuvo reikalingas, buvo tik numatyta pareiga informuoti savininką apie saugomos teritorijos steigimą ar kraštovaizdžio objekto skelbimą saugomu (4 str. 9 dalis).

Pagal Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymą (redakcija, aktuali nuo 1997-07-03 iki 1997-09-24) savininko sutikimas buvo numatytas tik vertybę skelbiant kultūros paminklu (10 str. 3 dalis). Įrašant į Registrą buvo reikalaujama informuoti savininką (12 str. 2 dalis), bet sutikimas nebuvo reikalingas. Departamentas privalėjo apie įrašymą taip pat informuoti Nekilnojamojo turto registro tvarkytojus. Deja, šių pranešimų registravimo privalomumas nebuvo numatytas, todėl Departamentas negalėjo finansuoti registravimo, o Registro tvarkytojas be atskiro apmokėjimo neregistruodavo juridinio fakto, kad konkretus nekilnojamasis turtas yra įrašytas į Kultūros vertybių registrą. Įsigaliojus dabatinei Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo redakcijai, ši juridinė spraga yra likviduojama, tačiau vyksmo tempą riboja registravimui nustatyti dideli įkainiai ir ribotas Departamento veiklos finansavimas. Tuo paaiškintina tai, kad Departamentas tik 2011-08-04 pateikė Nekilnojamojo turto registro tvarkytojui aprašą dėl juridinio fakto įregistravimo.

Informacija apie archeologo, humanitarinių mokslų daktaro A. Girininko vykdytus tyrimus yra publikuota leidinyje „Archeologiniai tyrimai Lietuvoje 1994 ir 1995 metais“, psl. 291–292. Šio archeologo kompetencija Komisijai abejonų nekelia.

Minėtoje informacijoje nurodoma, kad buvo aptiktos 75 keraminių puodų šukės, 30 titnaginių dirbinių, nenurodytas skaičius skaldytų akmenų, smulkių angliukų. Šių kultūros vertybių dosjė yra nurodyta, kad radinių saugojimo vieta yra Kauno Vytauto Didžiojo karo muziejaus Archeologijos skyrius. „Kaip radinius muziejus suskirstė į inventorinius vienetus, informacijos neturime. Kiekvienai atskirai puodo šukei neprivalo būti suteikiamas individualus inventorinis numeris. Skundo autorių nurodytas skaičių neatitikimas yra galimas ir nelaikytinas įrodymu, kad ne visi radiniai buvo perduoti muziejui.“ – pranešama Seimo kontrolieriui.

Informuota, kad šio objekto archeologinę vertę nustatė archeologai daktaras A. Astrauskas, Komisijos nariu buvęs habilituotas daktaras M. Michelbertas, habilituotas daktaras A. Girininkas, kurių kompetencija Komisijai nekelia abejonų.

3. Iš valstybės įmonės registrų centro Nekilnojamojo turto registro išrašo matyti, kad žemės sklypai (kadastro Nr. ..., ...), nuosavybės teise priklausantys X ir Y, yra Elektrėnų sav. Kietaviškių sen. KM kaime ir nekilnojamųjų kultūros vertybių teritorijoje (jų apsaugos zonoje); įrašas galioja nuo 2011-08-04.

4. Vadovaujantis Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo nuostatomis, **kultūros paveldas** – karta iš kartos paveldimos, perimamos, sukurtos ir perduodamos kultūros vertybės, svarbios etniniu, istoriniu, estetiniu ar moksliniu požiūriu. **Kultūros paveldo objektai** – pavieniai ar į kompleksą įeinantys objektai, registruoti kaip nekilnojamosios kultūros vertybės, t. y. žemės sklypuose, sklypų dalyse, vandens, miško plotuose ar jų dalyse esantys statiniai ar kiti nekilnojamieji daiktai, kurie turi vertingųjų savybių ir kartu su jiems priskirta teritorija yra atskiri daiktinės teisės objektai ar gali jais būti. **Kultūros paveldo objekto teritorija** – kultūros paveldo objekto užimamas ir jam naudoti reikalingas žemės sklypas ar kitas plotas, kuriam nustatomi paveldosaugos reikalavimai. **Kultūros paveldo vietovė** – teritorija, kuri pasižymi istoriškai susiformavusiais ypatumais, visumos darna ir (ar) derme su gamtine aplinka ir kurioje yra kultūros

paveldo objektų.

<...> Nekilnojamasis kultūros paveldas pagal sandarą yra:

- 1) pavienis objektas – vieta, statinys ar kitas nekilnojamasis daiktas, turintis vertingųjų savybių;
- 2) kompleksinis objektas – kultūros paveldo objektų grupė, reikšminga savo visuma;
- 3) vietovė.

Nekilnojamasis kultūros paveldas pagal reikšmingumą lemiantį vertingųjų savybių pobūdį ar jų derinį gali būti:

- 1) archeologinis – praeities ūkinės ar gynybinės veiklos, gyvenamosios, laidojimo ar kulto vietos, jų kompleksai arba vietovės, kurių vienintelis arba vienas iš pagrindinių mokslinių duomenų šaltinių yra archeologiniai tyrimai ir radiniai; ir kt.

<...>.

5. Iš skundo tyrimui pateiktos informacijos matyti, kad KM senovės gyvenvietė yra vadinamas archeologijos objektas, o ne dabar esanti gyvenamoji vietovė. Pareiškėjoms nuosavybės teise priklausantys žemės sklypai (kadastro Nr. ...; ...) yra šio archeologijos objekto teritorijoje.

Žvalgomieji archeologiniai tyrimai KM senovės gyvenvietėje 1995 metais buvo atlikti archeologo, habilituoto humanitarinių mokslų daktaro, prof. A. Girininko. Leidimą tais metais atlikti tyrimus išdavė Lietuvos istorijos institutas.

Žvalgomųjų archeologinių tyrimų duomenys buvo pateikti archeologinių tyrimų ataskaitoje. Kultūros vertybės KM senovės gyvenvietės pagrindiniame dosjė, kurį 1996 metais parengė Kultūros paveldo centras, ekspertai Vilniaus universiteto Istorijos fakulteto Archeologijos katedros mokslo asistentas A. Astrauskas, Vilniaus universiteto Istorijos fakulteto Archeologijos katedros vedėjas profesorius M. Michelbertas, Kultūros paveldo centro Archeologijos sektoriaus vedėjas dr. A. Girininkas raštu patvirtino, kad „KM senovės gyvenvietė turi archeologinę vertę“.

KM senovės gyvenvietės teritorijos ribų planas 1995-12-20 buvo patvirtintas Kultūros paveldo centro direktorius V. Karčiausko, o Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento direktoriaus 1996-10-28 įsakymu Nr. 120 „Dėl objektų įrašymo į registrą“ KM senovės gyvenvietė buvo įrašyta į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą (kodu A58, 0,66 ha plotas). Pagal Nekilnojamųjų kultūros paveldo apsaugos įstatymo 10 str. 4 dalį, kultūros ministras kultūros paveldo objektus skelbia saugomais valstybės.

Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo pakeitimo įstatymo 3 str. 2 dalyje nustatyta, kad nekilnojamąsias kultūros vertybes, kurios buvo registruotos Kultūros vertybių registre iki šio įstatymo įsigaliojimo, kultūros ministro sprendimu gali būti pripažintos saugomomis nuo jų įregistravimo dienos. Vadovaujantis šia nuostata, kultūros ministras 2005-04-29 įsakymu Nr. IV-190 „Dėl nekilnojamųjų kultūros vertybių pripažinimo saugomomis“ apie 6000 kultūros paveldo objektų paskelbė valstybės saugomais. Šio įsakymo 1.1 punkte KM senovės gyvenvietė pripažinta valstybės saugoma nekilnojamąja kultūros vertybe bei nustatytas apsaugos tikslas – **saugoti moksliniam pažinimui**.

Kultūros ministras 2005-04-29 įsakymu Nr. IV-190 2 punkte nustatė, kad šio įsakymo 1 punkte numatytos vertybės saugomos remiantis jų apskaitos dokumentais, nustatančiais vertingąsias savybes (vertybės sudėtį, apimtį, vertingas dalis ir elementus), teritorijų ir apsaugos zonų ribas, todėl šiuo metu KM senovės gyvenvietė valstybės saugoma Kultūros paveldo centro direktoriaus V. Karčiausko 1995-12-20 patvirtintomis teritorijos ribomis.

Pažymėtina, kad „tik kultūros ministras gali keisti valstybės saugomų kultūros paveldo objektų teritorijų ribas, kadangi pagal NKPAĮ 10 str. 4 d. ir 6 d. kultūros ministras tvirtina valstybės saugomų kultūros paveldo objektų teritorijų ir apsaugos zonų ribas.“

Iš pateiktų dokumentų matyti, kad pareiškėjoms Kultūros paveldo departamentas 2011-10-27 pateikė išsamų paaiškinimą, išaiškinta apskundimo tvarka..

Atsižvelgus į tai, kad archeologiniai žvalgomieji tyrimai vyko 1995 metais, KM senovės gyvenvietės teritorijos ribų planas buvo patvirtintas 1995-12-20, KM senovės gyvenvietė į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą buvo įrašyta 1996 metais, Seimo kontrolierius

neturi įgaliojimų vertinti šio archeologinio objekto vertingumo nustatymo bei su tuo priimtų sprendimų teisėtumo ir pagrįstumo.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 3 dalimi ir šio straipsnio 4 dalimi, jeigu skundo tyrimo metu paaiškėja, kad skunde nurodytų aplinkybių tyrimas nepriklauso Seimo kontrolieriaus kompetencijai, skundo tyrimas nutraukiamas.

6. Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo nustatyta pareiga Departamentui apie kultūros paveldo objektų įrašymą į Registrą informuoti Nekilnojamojo turto registro tvarkytojus. KM senovės gyvenvietė į Nekilnojamųjų kultūros vertybių registro Archeologijos vertybių sąrašą įrašyta 1996-10-28, o valstybės saugomu moksliniam pažinimui paskelbta 2005-04-29. Kultūros paveldo departamentas **tik** 2011-08-04 (po to, kai pareiškėjos pateikė Departamentui prašymą paaiškinti situaciją) pateikė Nekilnojamojo turto registro tvarkytojui aprašą dėl nekilnojamųjų daiktų, esančių nekilnojamų kultūros vertybių teritorijoje, juridinio fakto įregistravimo.

Seimo kontrolieriui paaiškinta, jog anksčiau registro tvarkytojui pateikti informaciją juridinio fakto įregistravimui trukdė dideli įkainiai ir ribotas Departamento veiklos finansavimas. Seimo kontrolierius negali nei patvirtinti, nei paneigti šio paaiškinimo.

Seimo kontrolieriaus nuomone tikslinga prašyti kultūros ministrą patikrinti priežastis, dėl kurių Nekilnojamojo turto registro tvarkytojui duomenys dėl nekilnojamųjų daiktų (žemės sklypų), esančių nekilnojamų kultūros vertybių teritorijoje KM senovės gyvenvietėje, juridinio fakto įregistravimo pateikti tik 2011-08-04, taip pat siūlyti teisės aktais numatyti terminą, per kurį tokia informacija turi būti perduota Nekilnojamojo turto registru.

7. Pagal Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 3 straipsnio 4 dalį, Nekilnojamojo turto kadastre įrašyti duomenys nuo jų įrašymo laikomi teisingais ir išsamiais, kol jie nepakeisti arba nenuginčyti įstatymų nustatyta tvarka t.y. teisme.

Kadangi juridinis faktas apie nekilnojamojo daikto buvimą nekilnojamųjų kultūros vertybių teritorijoje arba jų apsaugos zonoje įregistruotas Nekilnojamojo turto registre, Seimo kontrolierius neturi įgaliojimų vertinti šio įrašo pagrįstumą ir teisėtumą.

8. Vadovaujantis Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos ir Saugomų teritorijų įstatymų nuostatomis, kultūros paveldo vietovių teritorijos nustatomos Saugomų teritorijų įstatymo reglamentuota tvarka. Saugomų teritorijų ir jų apsaugos zonų ribos Vyriausybės įgaliotų institucijų teikimu žymimos žemės kadastro žemėlapiuose, taip pat teritorijų planavimo dokumentuose.

Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymas numato, jog gyvenamosios vietovės pavadinimą sudaro gyvenamosios vietovės vardas ir jos tipas (miestas, miestelis, kaimas, viensėdis). Gyvenamosioms vietovėms pavadinimus, atsižvelgdama į savivaldybės tarybos siūlymą, pateiktą įvertinus vietos gyventojų nuomonę, suteikia ir keičia Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Pagal Administracinių vienetų ir gyvenamųjų vietovių teritorijų ribų ir pavadinimų tvarkymo taisyklių nuostatas, gyvenamąsias vietoves nustato ir panaikina, jų teritorijų ribas nustato ir keičia, pavadinimus gyvenamosioms vietovėms suteikia ir keičia Lietuvos Respublikos Vyriausybė, **atsižvelgdama į savivaldybės tarybos pasiūlymą**, pateiktą įvertinus vietos gyventojų nuomonę (kokia gyventojų nuomonė, sužinoma su jais konsultuojantis šių Taisyklių V skyriuje nustatyta tvarka).

Iniciatyvos teisę savivaldybės tarybos veiklos reglamento nustatyta tvarka siūlyti nustatyti ar panaikinti gyvenamąsias vietoves, nustatyti ir keisti jų teritorijų ribas, suteikti ir keisti pavadinimus gyvenamosioms vietovėms (toliau vadinama – pasiūlymai) turi tų gyvenamųjų vietovių gyventojai ir jose veikiantys juridiniai asmenys. Pasiūlymai turi būti nagrinėjami savivaldybės tarybos veiklos reglamento nustatyta tvarka.

Pažymėtina, kad Seimo kontrolieriui Augustinui Normantui perduotas tirti pareiškėjų

skundas dėl savivaldybės pareigūnų veiksmų, įteisinant M kaimo ar KM kaimo gyvenamąsias vietas, jų ribas.

III. SEIMO KONTROLIERIAUS SPRENDIMAS

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Seimo kontrolierius nusprendžia X ir Y skundo tyrimą nutraukti.

IV. SEIMO KONTROLIERIAUS REKOMENDACIJOS

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 17 punktu, Seimo kontrolierius atkreipia Kultūros ministro Arūno Gelūno dėmesį į pažymos 6 punktą ir siūlo:

1. patikrinti priežastis, dėl kurių Nekilnojamojo turto registro tvarkytojui duomenys dėl nekilnojamųjų daiktų (žemės sklypų), esančių nekilnojamų kultūros vertybių teritorijoje „KM senovės gyvenvietė“, juridinio fakto įregistravimo buvo pateikti tik 2011-08-04;

2. apsvarstyti galimybę teisės aktais numatyti terminą, per kurį tokia informacija turi būti perduota Nekilnojamojo turto registru.

3. pagal kompetenciją patikrinti ar teisingai buvo patvirtintos kultūros paveldo objekto KM senovės gyvenvietės teritorijos ribos.

Apie rekomendacijų vykdymą informuoti Seimo kontrolierių iki 2012-02-24.

Seimo kontrolierius

Romas Valentukevičius

Audronė Blinkevičienė, 8 706 65112